

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Obsah dokumentu má informatívny charakter

588/2001 З. з.
ПОВІДОМЛЕННЯ

Міністерство закордонних справ Словацької Республіки

Міністерство закордонних справ Словацької Республіки повідомляє, що 5 листопада 1992 року була у Страсбурзі відкрита для підписання державами-членами Ради Європи Європейська Хартія регіональних мов або мов меншин.

Від імені Словацької Республіки Хартію було підписано у Страсбурзі 20 лютого 2001 року.

Національна рада Словацької Республіки висловила постановою № 1497 від 19 червня 2001 року згоду з Європейською Хартією регіональних мов або мов меншин. Президент Словацької Республіки ратифікував її 20 липня 2001 року а ратифікаційну грамоту було депоновано та зареєстровано депозитарієм, генеральним секретарем Ради Європи, 5 вересня 2001 року.

Хартія набула чинності 1 березня 1998 року на підставі статті 19 пункт 1 і для Словацької Республіки набуде чинності 1 січня 2002 року на підставі статті 19 пункт 2.

При зберіганні ратифікаційної грамоти Словацька Республіка зробила заяву, яка звучить:

1. Словацька Республіка заявляє, що прийняту Хартію буде застосовувати відповідно до Конституції Словацької Республіки та міжнародних договорів, які гарантують рівність громадян перед законом незалежно від їх походження, раси, релігії або національності, з метою сприяння європейській мовній спадщині без шкоди для використання державної мови.

2. Словацька Республіка заявляє відповідно до статті 1 буква b) Хартії, що поняття «територія, на якій використовується регіональна мова або мова меншини,» відноситься до населених пунктів відповідно до постанови Уряду Словацької Республіки № 221/1999 З. з., яким видається список населених пунктів, в яких громадяни Словацької Республіки, які належать до національної меншини складають щонайменше 20 % населення від 25 серпня 1999 року, включаючи застосування її статті 10.

3. Відповідно до статті 3 пункт 1 Хартії «регіональними мовами або мовами меншин» в Словацькій Республіці є мови: болгарська, чеська, хорватська, угорська, німецька, польська, ромська, русинська та українська; застосування положень Хартії відповідно її статті 2 пункт 2, якщо йдеться про болгарську, чеську, хорватську, німецьку, польську та ромську мови:

стаття 8 пункт 1 буква а) пункт ііі, буква. б) пункт ііі, буква с) пункт ііі, буква d) пункт ііі, буква е) пункт іі, буква f) пункт іі, букви g), h), і);

стаття 9 пункт 1 буква а) пункти ii та iii, буква b) пункти ii та iii, буква c) пункти ii та iii, буква d);

стаття 10 пункт 1 буква а) пункти iii та iv, пункт 2 букви b), c), d), f), g), пункт 3 буква c), пункт 4 букви а), c), пункт 5;

стаття 11 пункт 1 буква а) пункт iii, буква b) пункт ii, буква c) пункт ii, буква d), буква e) пункт i, буква f) пункт ii, пункти 2 та 3;

стаття 12 пункт 1 букви а), b), c), d), e), f), g), пункти 2 та 3;

стаття 13 пункт 1 букви а), b), c), пункт 2 буква c);

стаття 14 буква а);

стаття 14 буква b) лише для чеської, німецької та польської мов; русинська та українська мови:

стаття 8 пункт 1 буква а) пункт ii, буква b) пункт ii, буква c) пункт ii, буква d) пункт ii, буква e) пункт ii, буква f) пункт ii, букви g), h), i);

стаття 9 пункт 1 буква а) пункти ii та iii, буква b) пункти ii та iii, буква c) пункти ii та iii, буква d), пункт 3;

стаття 10 пункт 1 буква а) пункти iii та iv, пункт 2 букви b), c), d), f), g), пункт 3 буква c), пункт 4 буква а), c), пункт 5;

стаття 11 пункт 1 буква а) пункт iii, буква b) пункт ii, буква c) пункт ii, буква d), буква e) пункт i, буква f) пункт ii, пункт 2 та 3;

стаття 12 пункт 1 буква а), b), c), d), e), f), g), пункт 2 та 3;

стаття 13 пункт 1 буква а), b), c), пункт 2 буква c);

стаття 14 буква а);/

стаття 14 буква b) лише українська мова; угорська мова:

стаття 8 пункт 1 буква а) пункт i, буква b) bod i, буква c) пункт i, буква d) пункт i, буква e) пункт i, буква f) пункт i, буква g), h), i);

стаття 9 пункт 1 буква а) пункти ii та iii, буква b) пункти ii та iii, буква c) пункти ii та iii, буква d), пункт 2 буква а), пункт 3;

стаття 10 пункт 1 буква а) пункт ii, пункт 2 букви а), b), c), d), f), g), пункт 3 букви b), c), пункт 4 букви а), c), пункт 5;

стаття 11 пункт 1 буква а) пункт iii, буква b) пункт ii, буква c) пункт ii, буква d), буква e) пункт i, буква f) пункт i, пункти 2 та 3;

стаття 12 пункт 1 букви а), b), c), d), e), f), g), пункт 2 та 3;

стаття 13 пункт 1 букви а), b), c), пункт 2 буква c);

стаття 14 букви а), b).

4. Словацька Республіка заявляє, що стаття 8 пункт 1 буква e) пункт i відноситься до підготовки вчителів, теологів, культурних та освітніх працівників без шкоди для навчання на державній мові з тим, що більшість предметів враховуючи профільні забезпечуються на мові меншини враховуючи правові норми Словацької Республіки у сфері вищої освіти.

5. Словацька Республіка заявляє, що стаття 10 пункту 1 буква а) пункт ii, стаття 10 пункт 2 буква а) та стаття 10 пункт 3 буква b) будуть тлумачитися без шкоди для використання державної мови відповідно до Конституції Словацької Республіки та відповідно до законодавства Словацької Республіки.

6. Словацька Республіка заявляє, що стаття 12 пункт 1 буква e) та стаття 13 пункт 2 буква c) можна використати, якщо ефекти його використання не суперечать іншим положенням законодавства Словацької Республіки про заборону дискримінації громадян Словацької Республіки в трудових відносинах на території Словацької Республіки.

Рамкова Конвенція про захист національних меншин

Держави-члени Ради Європи та інші держави, які підписали цю Рамкову конвенцію,

враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшого єднання між її членами для збереження та втілення в життя ідеалів і принципів, які є їхнім спільним надбанням,

вважаючи, що одним із засобів досягнення цієї мети є збереження та подальше здійснення прав і основних свобод людини,

бажаючи вжити заходів на розвиток Декларації глав держав та урядів держав-членів Ради Європи, ухваленої у Відні 9 жовтня 1993 року,

сповнені рішучості захищати національні меншини, які проживають в межах їх територій,

вважаючи, що бурхливі події, яких зазнала європейська історія, підтверджують, що захист національних меншин є суттєво важливим для забезпечення стабільності, демократії та миру на цьому континенті,

вважаючи, що плюралістичне та справді демократичне суспільство має не тільки поважати етнічну, культурну, мовну та релігійну самотність кожної особи, яка належить до національної меншини, але й створювати відповідні умови для виявлення, збереження та розвитку цієї самотності,

вважаючи, що створення клімату терпимості та діалогу є необхідним для того, щоб культурне розмаїття стало джерелом та чинником не розколу, а збагачення кожного суспільства,

вважаючи, що існування терпимої та процвітаючої Європи не тільки залежить від співпраці між державами, але й вимагає транскордонного співробітництва між місцевими та регіональними властями, яке не зашкоджує устрою та територіальній цілісності кожної держави,

зважаючи на Конвенцію про захист прав і основних свобод людини та протоколи до неї,

зважаючи на зобов'язання стосовно захисту національних меншин, що викладені в конвенціях та деклараціях Організації Об'єднаних Націй та в документах Наради з безпеки та співробітництва в Європі, зокрема у Копенгагенському документі від 29 червня 1990 року,

сповнені рішучості визначити принципи, які мають поважатися, та зобов'язання, що з них випливають, з метою забезпечення у державах-членах та інших державах, які можуть стати учасниками цього документа, ефективного захисту національних меншин та прав і свобод осіб, що належать до цих меншин, в рамках закону, вважаючи територіальну цілісність та національний суверенітет держав,

сповнені рішучості здійснювати принципи, визначені в цій Рамковій конвенції,

за допомогою національного законодавства та відповідної державної політики,
погодилися про таке:

РОЗДІЛ I

Стаття 1

Захист національних меншин та прав і свобод осіб, які належать до цих меншин, є невід'ємною частиною міжнародного захисту прав людини і як такий є одним з напрямків міжнародного співробітництва.

Стаття 2

Положення цієї Рамкової конвенції застосовуються сумлінно, в дусі взаєморозуміння, терпимості та згідно з принципами добросусідства, дружніх відносин та співробітництва між державами.

Стаття 3

1. Кожна особа, яка належить до національної меншини, має право вільно вирішувати, вважатися їй, чи не вважатися такою, і таке рішення або здійснення прав у зв'язку з ним не повинно зашкоджувати такій особі.
2. Особи, які належать до національних меншин, можуть здійснювати права і свободи, що випливають з принципів, проголошених в цій Рамковій конвенції; одноосібно та разом з іншими.

РОЗДІЛ II

Стаття 4

1. Сторони зобов'язуються гарантувати особам, які належать до національних меншин, право рівності перед законом та право на рівний правовий захист. У цьому зв'язку будь-яка дискримінація на підставі приналежності до національної меншини забороняється.
2. Сторони зобов'язуються вжити, у разі необхідності, належних заходів з метою досягнення у всіх сферах економічного, соціального, політичного та культурного життя повної та справжньої рівності між особами, які належать до національної меншини, та особами, які належать до більшості населення. У цьому зв'язку, вони належним чином враховують конкретне становище осіб, які належать до національних меншин.
3. Заходи, вжиті відповідно до пункту 2, не розглядаються як акт дискримінації.

Стаття 5

1. Сторони зобов'язуються створити необхідні умови для того, щоб особи, які належать до національних меншин, мали можливість зберігати та розвивати свою

культуру, зберігати основні елементи своєї самобутності, зокрема релігію, мову, традиції та культурну спадщину.

2. Без шкоди для заходів, що вживаються згідно з їх загальною політикою інтеграції, Сторони утримуються від політики та практики асиміляції осіб, які належать до національних меншин, проти їх волі і захищають цих осіб від будь-яких дій, спрямованих на таку асиміляцію.

Стаття 6

1. Сторони заохочують атмосферу терпимості та міжкультурного діалогу і вживають ефективних заходів для поглиблення взаємної поваги, взаєморозуміння та співробітництва між усіма особами, що проживають в межах їх території, незалежно від їх етнічної, культурної, мовної або релігійної самобутності, зокрема в галузях освіти, культури та засобів масової інформації.
2. Сторони зобов'язуються вживати належних заходів для захисту осіб, які можуть стати об'єктами погроз або актів дискримінації, ворожого ставлення, чи насильства на підставі їх етнічної, культурної, мовної або релігійної самобутності.

Стаття 7

Сторони забезпечують поважання прав кожної особи, яка належить до національної меншини, на свободу мирних зборів, свободу асоціації, свободу виявлення поглядів і свободу думки, совісті та релігії.

Стаття 8

Сторони зобов'язуються визнати за кожною особою, яка належить до національної меншини, право сповідувати свою релігію або переконання і створювати релігійні установи, організації та асоціації.

Стаття 9

1. Сторони зобов'язуються визнати, що право на свободу виявлення поглядів кожної особи, яка належить до національної меншини, включає свободу дотримуватися своїх поглядів та одержувати і поширювати інформацію та ідеї мовою своєї національної меншини без втручання держави і незалежно від кордонів. Сторони забезпечують, в рамках своїх правових систем, щоб особи, які належать до національної меншини, не дискримінувалися у їхньому доступі до засобів масової інформації.
2. Пункт 1 не перешкоджає Сторонам вимагати ліцензування, без дискримінації та на основі об'єктивних критеріїв, радіо-, теле- або кінопідприємств.
3. Сторони не перешкоджають особам, які належать до національної меншини, створювати та використовувати друковані засоби масової інформації. В рамках законодавства, що регулює радіо та телебачення, вони, по можливості, забезпечують особам, які належать до національної меншини, враховуючи положення пункту 1, можливість створення та використання своїх власних засобів

масової інформації.

4. В рамках своїх правових систем, Сторони вживають належних заходів для полегшення доступу осіб, які належать до національної меншини, до засобів масової інформації з метою сприяння поглибленню терпимості та розвитку культурного плюралізму.

Стаття 10

1. Сторони зобов'язуються визнавати за кожною особою, яка належить до національної меншини, право на вільне і безперешкодне використання мови своєї меншини, приватно та публічно, в усній і письмовій формі.
2. У місцевостях, де традиційно проживають особи, які належать до національних меншин, або де вони складають значну частину населення, на прохання таких осіб і якщо таке прохання відповідає реальним потребам, Сторони намагаються забезпечити, по можливості, умови, які дозволяють використовувати мову відповідної меншини у спілкуванні цих осіб між собою та адміністративними властями.
3. Сторони зобов'язуються гарантувати кожній особі, яка належить до національної меншини, право бути негайно поінформованою зрозумілою для неї мовою про підстави її арешту, про характер та причини будь-якого обвинувачення проти неї та право захищати себе цією мовою, у разі необхідності, з використанням безкоштовних послуг перекладача.

Стаття 11

1. Сторони зобов'язуються визнавати за кожною особою, яка належить до національної меншини, право використовувати своє прізвище (по батькові) та ім'я мовою меншини, а також право на їх офіційне визнання, відповідно до умов, передбачених у їх правових системах.
2. Сторони зобов'язуються визнавати за кожною особою, яка належить до національної меншини, право публічно виставляти вивіски, написи та іншу інформацію приватного характеру мовою її національної меншини.
3. В місцевостях, де традиційно проживають особи, які належать до національної меншини, або де вони складають значну частину населення, Сторони намагаються, в рамках своїх правових систем, в тому числі, у разі необхідності, угод з іншими державами, і враховуючи їх конкретне становище, використовувати традиційні місцеві назви, назви вулиць та інші топографічні покажчики, призначені для загального користування, також і мовою відповідної меншини, якщо у цьому є достатня необхідність.

Стаття 12

1. Сторони, у разі необхідності, вживають заходів в галузях освіти та наукових досліджень з метою сприяння вивченню культури, історії, мови та релігії своїх національних меншин та більшості населення.

2. У цьому зв'язку, Сторони, між іншим, забезпечують належні можливості для підготовки вчителів і доступу до учбових посібників, та сприяють контактам між учнями та вчителями, які належать до різних громад.
3. Сторони зобов'язуються створити особам, які належать до національних меншин, рівні можливості для доступу до освіти всіх рівнів.

Стаття 13

1. В рамках своїх освітніх систем, Сторони визнають за особами, які належать до національних меншин, право створювати свої власні приватні освітні та учбові заклади і керувати ними.
2. Здійснення цього права не накладає ніяких фінансових зобов'язань на Сторони.

Стаття 14

1. Сторони зобов'язуються визнати за кожною особою, яка належить до національної меншини, право вивчати мову своєї меншини.
2. У місцевостях, де традиційно проживають особи, які належать до національних меншин, або де вони складають значну частину населення, у разі достатньої необхідності, Сторони намагаються забезпечити, по можливості та в рамках своїх освітніх систем, особам, які належать до цих меншин, належні умови для викладання мови відповідної меншини або для навчання цією мовою.
3. Пункт 2 цієї статті застосовується без шкоди для вивчення офіційної мови або викладання цією мовою.

Стаття 15

Сторони створюють необхідні умови для ефективної участі осіб, які належать до національних меншин, у культурному, соціальному та економічному житті та у державних справах, зокрема тих, які їх стосуються.

Стаття 16

Сторони утримуються від вжиття заходів, які змінюють пропорційний склад населення в місцевостях, де проживають особи, які належать до національних меншин, і які спрямовані на обмеження прав і свобод, що випливають з принципів, проголошених у цій Рамковій конвенції.

Стаття 17

1. Сторони зобов'язуються не перешкоджати здійсненню права осіб, які належать до національних меншин, встановлювати та підтримувати вільні та мирні транскордонні контакти з особами, які на законних засадах перебувають в інших державах, зокрема з тими особами, з якими їх об'єднують спільні етнічні, культурні, мовні або релігійні ознаки чи спільна культурна спадщина.

2. Сторони зобов'язуються не перешкоджати здійсненню права осіб, які належать до національних меншин, брати участь у діяльності неурядових організацій, як на національному, так і на міжнародному рівнях.

Стаття 18

1. Сторони намагаються укласти, у разі необхідності, двосторонні та багатосторонні угоди з іншими державами, зокрема сусідніми, з метою забезпечення захисту осіб, які належать до відповідних національних меншин.
2. У разі необхідності Сторони вживають заходів для заохочення транскордонного співробітництва.

Стаття 19

Сторони зобов'язуються поважати та здійснювати принципи, проголошені у цій Рамковій конвенції, вдаючись, у разі необхідності, тільки до таких обмежень чи відступів від зобов'язань, які передбачені міжнародними правовими документами, зокрема Конвенцією про захист прав і свобод людини і які можуть застосовуватися до прав і свобод, що впливають з вищезазначених принципів.

РОЗДІЛ III

Стаття 20

Здійснюючи права і свободи, які впливають із принципів, проголошених у цій Рамковій конвенції, будь-яка особа, що належить до національної меншини, поважає національне законодавство та права інших осіб, зокрема тих, що складають більшість населення або належать до інших національних меншин.

Стаття 21

Ніщо у цій Рамковій конвенції не може тлумачитись як таке, що передбачає будь-яке право займатися будь-якою діяльністю або здійснювати будь-які дії, що суперечать основним принципам міжнародного права, і зокрема принципам суверенної рівності, територіальної цілісності та політичної незалежності держав.

Стаття 22

Ніщо у цій Рамковій конвенції не може тлумачитись як таке, що обмежує або порушує будь-які права і основні свободи людини, які можуть гарантуватися законами будь-якої Договірної Сторони або будь-якою іншою угодою, в якій вона бере участь.

Стаття 23

Права і свободи, які впливають із принципів, проголошених у цій Рамковій конвенції, оскільки вони є предметом відповідних положень Конвенції про захист прав і основних свобод людини або протоколів до неї, вважаються такими, що відповідають останнім положенням.

РОЗДІЛ IV

Стаття 24

1. Комітет міністрів Ради Європи здійснює нагляд за виконанням Договірними Сторонами цієї Рамкової конвенції.
2. Сторони, які не є членами Ради Європи, беруть участь у механізмі імплементації згідно з процедурою, яка буде встановлена.

Стаття 25

1. Впродовж одного року після набрання цією Рамковою конвенцією чинності для Договірної Сторони, остання надсилає Генеральному секретарю Ради Європи повну інформацію про законодавчі та інші заходи, вжиті для здійснення принципів, проголошених у цій Рамковій конвенції.
2. В подальшому кожна Сторона надсилає Генеральному секретарю на періодичній основі та на прохання Комітету міністрів будь-яку додаткову інформацію про виконання цієї Рамкової конвенції.
3. Інформацію, подану згідно з цією статтею, Генеральний секретар надсилає Комітету міністрів.

Стаття 26

1. У визначенні адекватності заходів, вжитих Сторонами для здійснення принципів, проголошених у цій Рамковій конвенції, Комітету міністрів надає допомогу консультативний комітет, члени якого мають визнаний авторитет в галузі і захисту національних меншин.
2. Склад цього консультативного комітету і порядок його роботи визначаються Комітетом міністрів впродовж одного року після набрання чинності цією Рамковою конвенцією.

РОЗДІЛ V

Стаття 27

Ця Рамкова конвенція відкрита для підписання державами-членами Ради Європи. До дати набрання чинності Конвенція відкрита також для підписання будь-якою іншою державою, якій Комітет міністрів запропонував її підписати. Вона підлягає ратифікації, прийняттю або затвердженню. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 28

1. Ця Рамкова конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати, на яку дванадцять держав-членів Ради Європи висловили свою згоду про обов'язковість для них конвенції відповідно до

положень статті 27.

2. Стосовно будь-якої держави-члена, яка висловлюватиме свою згоду про обов'язковість для неї конвенції, ця Рамкова конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати здачі на зберігання ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження.

Стаття 29

1. Після набрання цією Рамковою конвенцією чинності та після консультацій з Договірними Державами, Комітет міністрів Ради Європи, у рішенні, що приймається більшістю голосів, передбаченою у статті 20 пункті d) Статуту Ради Європи, може запропонувати приєднатися до Конвенції будь-якій державі, яка не є членом Ради Європи і якій було запропоновано підписати Конвенцію відповідно до статті 27, але яка цього ще не зробила, а також будь-якій іншій державі, що не є членом Ради.
2. Стосовно будь-якої держави, що приєднується, ця Рамкова конвенція набирає чинності в перший день місяця, який настає після закінчення тримісячного періоду від дати здачі на зберігання документа про приєднання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 30

1. Будь-яка держава, під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання, може визначити територію (території) за міжнародні відносини якої вона несе відповідальність і до якої застосовуватиметься ця Рамкова конвенція.
2. Будь-яка Держава може, в будь-який інший час після цього, заявою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи, поширити дію цієї Рамкової конвенції на будь-яку іншу територію, визначену в цій заяві. Щодо такої території Рамкова конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такої заяви Генеральним секретарем.
3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до двох попередніх пунктів, може стосовно будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана шляхом перепроведення повідомлення на ім'я Генерального секретаря. Відкликання набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 31

1. Будь-яка Сторона може в будь-який час денонсувати цю Рамкову конвенцію шляхом перепроведення відповідного повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.
2. Така денонсація набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення шестимісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 32

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради, держави, які підписали цю Рамкову конвенцію, та будь-яку державу, яка приєдналася до неї, про:

- а) будь-яке підписання;
- б) заду на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття, затвердження чи приєднання;
- в) будь-яку дату набрання чинності цією Рамковою конвенцією відповідно до статей 28, 29 та 30;
- г) будь-яку іншу дію, будь-яке повідомлення або сповіщення, які стосуються цієї Рамкової конвенції.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цю Рамкову конвенцію.

Вчинено у Страсбурзі першого дня лютого місяця 1995 року англійською та французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цієї Конвенції кожній державі-члену Ради Європи і будь-якій державі, якій було запропоновано підписати цю Рамкову конвенцію або приєднатися до неї.